

Fa un parell de mesos, quan se li van acabar [els adjectius](#) per a qualificar l'excel·lència de Messi, Guardiola va dir que aquest jugador és com un *amateur*, en el sentit que *sempre vol jugar*. Anit, amb la Lliga a la butxaca, [ho va repetir](#), referint-se aquesta vegada a l'entusiasme i a les ganes de tots els jugadors. M'agrada aquesta reflexió sobre l'[amateurisme](#) de l'entrenador del Barça, perquè és justament l'entusiasme, unit al treball en equip i una certa disciplina, allò que finalment dóna resultats, més enllà de la professionalització, dels diners i de les grans victòries/derrotes. També cal, però, [saber i voler llegir](#) aquests resultats. Al capdavall, tot i que enguany se li va escapar la Champions, el Barça no ha fet sinó intentar superar-se, com si tota la temporada l'hagués jugada només contra si mateix, i no contra *inters* i *madrits*, que també. I sembla que aquest afany de superació, tan si guanya com si perd, l'aficionat del Barça el continua valorant molt més que l'aficionat del Madrid, un equip magnífic que, en canvi, tot i haver-se superat a si mateix, ja pateix els [remucs](#) dels negociants que volen canviar d'entrenador i de jugadors a colp de talonari. Millor per al Barça, perquè aquests valors de Guardiola marquen alguna cosa més que gols. Marquen la diferència.